

ΝΕΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΝΟΜΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ (ΚΡΗΤΗΣ)

Γραφεῖα: ὁδὸς Μπεττόλο (Παπλωματάδικα)

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΧΑΖΙΡΑΚΗΣ

Δικηγόρος παρ' Ἐφέταις Κρήτης, πρώην Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν

Αἱ Συνδρομαὶ προπληρωτέαι — Ἐτησίᾳ δρ. 18, ἑξαμήνιος δρ. 9

ΠΡΟΕΞΗΓΗΣΙΣ

Ἡ πολυνομία τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ὅλοεν ἀλματωδῶς βαίνουσα καὶ ἡ ἑλλειψὶς συστηματικῆς κωδικοποιήσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας πνύγκασε καὶ αὐτὸν τὸν μέγαν νομοδιδάσκαλον Οἰκονομίδην, ὡς εἶναι γνωστόν, νὰ ἐπιλέγῃ ἐν ἐκάστῃ γνωμοδοτήσῃ του· «ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ νεώτερός τις νόμος τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀγνοῶ».

Ἀλλ' ἡ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐκάστοτε τῶν διατάξεων τῶν ἰσχυόντων νόμων ὁμοιόμορφος ἐφαρμογὴ—ἡ νομολογία—ἀείποτε ἀπετέλεσεν ἐγγύνησιν τοῦ τι κρατεῖ ἐν ἐκάστῃ δεδομένη περιπτώσει. Σκοποῦντες δ' ἤδη νὰ μειώσωμεν τὰς δυσχερείας ἐκείνας ὥς πάντες συναντῶμεν ἐν τῇ θεραπείᾳ τῆς Ἐπιστήμης τοῦ Δικαίου καὶ ν' ἀναπληρώσωμεν, κατὰ τὸ ἐφικτόν, τὴν παντελῆ ἑλλειψιν νομικῆς ἐφημερίδος ἐν Κρήτῃ ἐγκαινιάζομεν ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1922 τὴν ἐκδοσιν τῆς «ΝΕΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ» μὲ τὴν νομολογίαν τοῦ Ἐφετείου Κρήτης ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαΐου 1914 καὶ ἐφεξῆς, ἥτοι ἀφ' οὗ χρόνου ἀκριβῶς ἐπῆλθεν ἡ δικαστικὴ ἀφομοίωσις τῆς Νήσου πρὸς τὸ παλαιὸν τῆς Ἑλλάδος Βασιλεῖον, δὲν θέλομεν δὲ παράλειψαι τὴν δημοσίευσιν καὶ τῆς σχετικῆς μὲ τὰ ἐν Κρήτῃ νομολογίας τοῦ Ἀρείου Πάγου ποινικῆς τε καὶ πολιτικῆς, ὡς καὶ ἐπισήμων ἡ

μη γνωμοδοτήσεων και μελετών ἐπὶ ἐνδιαφερόντων νομικῶν ζητημάτων, προσθέτοντες ἐν ὑποσημειώσειςι πᾶν τὸ σχετικόν.

ὑπὸ τὰς ἀπόψεις ταύτας τολμῶμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι τὸ ἔργον ὅπερ ἐπιχειροῦμεν δὲν εἶναι περιττὸν καὶ θέλει τύχει ὁμοθυμῶν τῆς ὑποστηρίξεως πάντων καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἐν Κρήτῃ νομικοῦ κόσμου.

I. ΧΑΖΙΡΑΚΗΣ

«Ὅταν τὸ κείμενον παρουσιάξῃ ἀμφιβολίας ὁ δικαστὴς δὲν πρέπει νὰ ἐπιμενῇ ἐρευνῶν ποῖα ἦτο πρὸ ἑκατὸν ἐπὶ ἡ διάνοια τῶν συντακτῶν τοῦ κώδικος!... Ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ λογικὴ ἀπαιτοῦσι τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀνθρωπιστικὴν προσαρμολογίαν τοῦ κειμένου εἰς τὰς πραγματικότητας καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας ζωῆς».

(Ἐκ τοῦ πανηγυρικοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν ἑκατονταετηρίδα (1904) τοῦ Γαλλ. Ἀστ. Κώδικος).

ΕΦΕΤΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ

(ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ)

Ἀριθμ. ἀποφ. 1: 1914

Ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἐφετείου Κρήτης. (*)

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Κρήτῃ Ἐφετῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Ἡλία Χατζηνανδρέου (προεδρεύοντος), Μενελάου Σουλτάνη, Βασιλείου Βασιλείδου, Ἀγνησιλάου Κοντοπούλου καὶ Ἐμμανουὴλ Μελισσιδίου παρόν-

(*) Ἡ προκειμένη ἀπόφασις ἡδύνατο δεδαίως νὰ παραλειφθῇ, καθότι δὲν περιέχει νομικά ζητήματα, οὐχ' ἥττον σκόπιμος ἐκρίθη ἡ καταχώρησις αὐτῆς, χάριν τῆς ἱστορίας οὕτως εἰπεῖν, ἐφ' ὅσον εἶναι ἡ πρώτη ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου Κρήτης ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Νήσου πρὸς τὸ Παλαιὸν τῆς Ἑλλάδος Βασιλείου καὶ ἀπὸ τῆς ἐναρξεως τῶν νέων ἐργασιῶν τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

τος καὶ τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως Γερασίμου Χατζιδάκη καὶ τοῦ Γραμματέως Κωνστ. Χριστινάκη· συνεδρίασαν ἐν Χανίοις καὶ ἐν τῷ Ἐφετείῳ Χανίων σήμερον τὴν 5ην Μαΐου 1914· λαβόντος τὸν λόγον τοῦ Εἰσαγγελέως, ὅστις προέτεινεν ὅπως γίνῃ ἡ ἐναρξίς τῆς λειτουργίας τοῦ Ἐφετείου Κρήτης· τὸ Δικαστήριον ἔχον ὑπ' ὄψει 1) τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 147 Νόμου περὶ συστάσεως Δικαστηρίων ἐν ταῖς προσαρτωμέναις χώραις 2) τ' ἄρθρα 1 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 7) 11 Ἀπριλίου 1914 Β. Διατάγματος, δι' οὗ συνιστᾶται ἐν Ἐφετείῳ ἐδρεῦον ἐν Χανίοις καὶ φέρον τὸ ὄνομα «Ἐφετεῖον Κρήτης» καὶ ὀρίζεται χρόνος ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἡ 1η Μαΐου 1914 3) τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 28) 11 Ἀπριλίου 1914 Β. Διατάγματος, δι' οὗ ὀρίζεται τόπος συνεδριάσεως τοῦ Ἐφετείου Κρήτης· τὸ κατὰ τὸν τοῦ Ἐφετείου Χανίων.

Κηρύσσομεν τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἐφετείου Κρήτης.

Ἐγένετο ἐν Χανίοις τῇ 5 Μαΐου 1914

Ὁ Προεδρεύων καὶ τούτου ἀπόντος λόγῳ τῶν δικαστικῶν διακοπῶν ὁ ἐπόμενος Δικαστής.

(Ὑπογρ.) Βασ. Βασιλειάδης.

Ἀριθμ. ἀποφ. 4; 1914 (*)

(Εἰσηγητὴς (+) Ἀγνσίλ. Κοντόπουλος, ἐφέτης)

Τόκος. Αἱ περὶ τόκων διατάξεις εἶναι δημοσίας τάξεως. Τόκοι τόκων πότε ὀφείλονται. Ἑρμηνεία τοῦ ἁρθρου 776 Ἀστικοῦ Κώδικος Κρήτης.

Τὸ ὡς τόκος τόκου, καίπερ μὴ ὀφειλόμενον καταβληθὲν ὅμως, ἀναζη-

(*) Αἱ ἐν τῷ μεταξύ ἀποφάσεις παραλείπονται, διότι στρέφονται ἀπλῶς περὶ τὴν ἐκτίμησιν ἀποδείξεων.

τείται ὡς ἀχρεωστικῶς πληρωθέν.
Ἐναντία γνώμη.

Ἐπειδὴ ἡ ἔνστασις τῶν παραπόνων τῶν ἐφεσιβλήτων ὡς ὁμολογησάντων πρωτοδίκως τὴν ἀγωγὴν τῶν ἐκκαλούντων δὲν κρίνεται βᾶσιμος, διότι ἡ ἀπαγορευτικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 776 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος Κρήτης περὶ λήψεως τόκων ἀνευ τῶν ἐν αὐτῇ προϋποθέσεων, δημοσίας οὔσα τάξεως, οὐδόλως ἐπιηρεάζεται ἐκ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ὀφειλετῶν γινομένων ἀνευ τῶν ὑπὸ τοῦ μνησθέντος ἄρθρου διαγραφομένων ὅρων.

Ἐπειδὴ τὸ παράπονον τῶν ἐκκαλούντων, ὅτι οὐχὶ ὀρθῶς διὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως ἐπεδικάσθη εἰς τὴν ἐνάγουσαν ἐπιτροπὴν τόκος ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως ἐκάστης ἐξαμῆνου καταβολῆς τοῦ μισθώματος, ἐπὶ τῷ ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 776 τοῦ Ἀστ. Κώδ. Κρήτης τόκος θὰ ὀφείλετο μόνον ἐὰν συνεφώνεϊτο τοιοῦτος, ἢ δι' ἀγωγῆς ἐζητεῖτο μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς μισθώσεως, ὅπερ δὲν συνέτρεξεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, βᾶσιμον κρίνεται. Διότι ἀλθθῶς ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἄρθρου τούτου 1) τόκος ἐπὶ τῶν μισθωμάτων καὶ ἄλλων προσόδων καὶ 2) τόκος ἐπὶ τῶν τόκων ὀφείλεται ἐὰν συμφώνηθῃ τοιοῦτος ἢ ζητηθῇ δι' ἀγωγῆς κατ' ἀμφοτέρας ὁμῶς τὰς περιπτώσεις ταύτας (ἥτοι 1) τοῦ τόκου ἐπὶ τῶν μισθωμάτων καὶ 2) τοῦ τόκου ἐπὶ τῶν τόκων, καθόσον αὐταὶ εἶναι αἱ ἀναφερόμεναι δύο περιπτώσεις καὶ οὐχὶ ἡ συμφωνία καὶ ἡ ἀγωγή, αἵτινες εἶναι οἱ δύο τρόποι τῆς ζητήσεως τῶν τόκων καὶ οὐχὶ αἱ δύο περιπτώσεις) * ἡ συμφωνία πρέπει νὰ γίνῃ ἐπὶ

* Τῇ παρούσῃ σκέπει ταυτόσημοι εἶναι καὶ αἱ τῶν ἀμέσως ἐπομένων ἀποφάσεων ὑπ' ἀρ. 8 καὶ 7 μετὰ τὸν αὐτὸν εἰσηγητὴν (διὸ καὶ τὰς παραλείπομεν).

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου δὲ θέματος ἠσυχολήθη ὁ συνάδελφος ἐκ Λασισηθίου κ. Σαρολίδης δημοσιεύσας διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 1659 καὶ 1660 καὶ ἐφεξῆς φύλλων τῆς ἐν Χανίοις ἡμερησίας ἐφημερίδος «Ν. Ἐρεῦνης» μακρὰν μελέτην, δι' ἧς ὑποστηρίζει τὴν ἐκδοχὴν, ὅτι οἱ περιορισμοὶ το

τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων. ἢ τόκων ἐπὶ ἔτος τοῦλάχιστον, ἢ δ' ἀγωγὴν ἐπίσης νὰ ἐπιδοθῇ μετὰ τὸ μνησθὲν ἔτος. Οὐχὶ νομίμως κατ' ἀκολουθίαν ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις ὑπεχρέωσε τὸν ἐναγόμενον εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων ἐπὶ τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων ἀπὸ τῆς ἀπλῆς αὐτῶν καθυστερήσεως, ἐνῶ εἰς τοιοῦτους ὡς εἴρηται, ὑπεχρεοῦτο μόνον δι' ἀγωγῆς ἢ διὰ μεταγενεστέρας τῆς κυρίας μισθώσεως συμφωνίας. (Τὴν τοιαύτην ἐρμηνείαν τοῦ ἀρθροῦ τούτου τοῦ Κώδικος διατυπωθέντος κατὰ τὴν εἰσηγητικὴν ἐκθεσιν ἐπὶ ὁμοίας ἀκριβῶς δάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου τοῦ 1882 περὶ τόκου ὑπερμερίας, ὅρα ἐν Ἑνεχικῷ Μομφερράτου § 57 καὶ ἐπ. καὶ ἐν νομολογίᾳ Ἑλληνικῶν λοιπῶν δικαστηρίων ἀποφανθεῖσθαι παγίως ὡς ἐρμηνεύθη)

Ἐπειδὴ ἡ ἐνάγουσα ἐφ'esίβλητος δὲν ἀρνεῖται, ὅτι κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν προηγουμένων πέντε δόσεων ἔλαβεν ἐπὶ πλεόν αὐτῶν δραχ. 139, δέον συνεπῶς ὅπως ὑποχρεωθῇ καὶ ἀφαιρῆσαι ταύτας ἐκ τοῦ ὑπὸ τῶν ἐναγομένων ὀφειλομένου ὑπολοίπου κεφαλαίου συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω σκέψιν, καθόσον τὸ ποσὸν τοῦτο κατὰ τὴν ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς προσθήκην, καταβληθὲν ἔστω καὶ ὡς τόκος κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν δόσεων, καταβλήθη ἀχρεωστικῶς, ἀφοῦ ὡς ἐρρέθη τόκος δὲν ὀφείλεται εἰμὴ δι' ἀγωγῆς ἢ συμφωνίας. Εἰ καὶ ἡδύνατό τις εἰπεῖν, ὅτι τὸ πο-

νατοκισμοῦ τηροῦνται μόνον ἐπὶ τῆς ἐτέρας περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 776 ἥτοι μόνον ἐπὶ τοῦ τόκου τῶν καθυστερουμένων τόκων οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τόκου ἐπὶ τῶν μισθωμάτων.

Ἡμεῖς ἀποκλίνομεν εἰς τὴν λύσιν τὴν διδομένην ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου ἐνισχυόμενοι ἐκ τῆς φραστικῆς διασκευῆς τοῦ ἐρμηνευομένου ἀρθροῦ, τὸ ὁποῖον περιέχει τρίτον ἐδάφιον αὐτοτελὲς καὶ κατὰ γραμματικὴν ἐρμηνείαν τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ κείμενον τῶν προηγουμένων δύο ἐδαφίων δηλ. ἐπὶ τοῦ τόκου μισθωμάτων καὶ τοῦ τόκου τόκων. Διότι ἐάν ἡ δοῦλησις τοῦ νομοθέτου ἦτο νὰ τηρῶνται οἱ περιορισμοὶ μόνον ἐπὶ τόκου τόκων, τότε ἔδει τὰ δύο πρῶτα ἐδάφια ν' ἀποτελῶσιν ἓν καὶ μόνον αἱ δύο προτάσεις νὰ χωρίζωνται διὰ κόμματος. ὅπερ δὲν συμβαίνει.

σόν τοῦτο καταβλήθην ἐντόκως δὲν ἀναλαμβάνεται πλέον, οὔτε καταλογίζεται εἰς τὸ κεφάλαιον κατὰ τὴν ρητὴν περὶ τοῦτου διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 1168 τοῦ Ἀστ. Κώδ. Κρήτης ἥτις ἀναφερομένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς τόκους εἶναι γενικωτέρα διάταξις ἀφορῶσα πάντας τοὺς τόκους καὶ οὐχὶ μόνους τοὺς προερχομένους ἐκ τοῦ δανείου, εἰς τὸν τίτλον τοῦ ὁποίου ἔχει τεθῆ.

Ἀριθμ. ἀποφ. 8 : 1914 (*)

(Εἰσηγητῆς ὁ κ. Ἡλίας Χατζηναδρέου, ἐφέτης)

Ἀπαλλοτριώσις ἀναγκαστικῇ. Κατάληψις κτήματος ὑπὸ προεκτάσεως δημοσίας ἢ δημοτικῆς ὁδοῦ. Σχέσις νόμου 332 πρὸς 335 (Κρητικῆς Πολιτείας). Ὁ Νόμος 332 διέπει τὸν τρόπον τῆς ἀποζημιώσεως. Εὐθύνονται οἱ παρόδιοι εἴτε ὑπάρχει εἴτε μὴ σχέδιον ὀρυμοτομίας.

Ἐπειδὴ ἡ αἰτησις ὅσον ἀφορῇ τὴν ἐτέραν βᾶσιν καθ' ἣν αἰτοῦνται δραχ. 52 λόγῳ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν κατεδάφισιν τοῦ ἐπὶ τοῦ καταλαμβανομένου γηπέδου τοίχου καὶ θύρας καὶ τὴν ἀνοικοδόμησιν αὐτοῦ περὶ ἧς εἰσέτι δὲν ἀπεφάνθη ὀριστικῶς τὸ Δικαστήριον, ἐστὶ μὴ νόμιμος καὶ ἀπορριπτέα, οὐδένα εὐρίσκοντος λόγον τοῦ Δικαστηρίου ὅπως ἀπαμακρυνθῇ τῶν προαποφασισθέντων, ὅτι δηλ. ἐν προκειμένῳ ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ ὑπ' ἀριθμ. 332 καὶ οὐχὶ ὁ ὑπαρ. 335 νόμος (Κρητ. Πολιτείας) διὰ τὰς ὁρθὰς καὶ νομίμους σκέψεις τῶν προεκδοθεισῶν ἀποφάσεων εἰς ἃς καὶ αὐτὴς ἀναφέρεται, τὰ δὲ ἥδη φερόμενα ὑπὲρ τῆς ἀντιθέτου ἐκδοχῆς, ἥτοι ὅτι δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ ὑπ' ἀριθμ. 332 νόμος, διότι οὗτος προϋποτίθησι σχέδιον πόλεως κ.λ. προϋπόθεσις, ἥτις ἐλλείπει ἐν προκειμένῳ, εἰσὶ μὴ νόμιμα καὶ ἀπορριπτέα, καθόσον τὸν τρόπον τῆς ἀποζημιώσεως, ὡς πρὸς

(*) Πραβλ. Νόμον 1322 τῆς 16 Ἀπριλ. 1918 (Ν. Ν. τόμ. 4 σελ. 1327) καὶ νόμον 2257 τῆς 26 Ἰουν. 1920 (Ν. Ν. τόμ. 7 σελ. 602).

τε τὰ πρόσωπα τῶν ὑποχρέων, τὸ ἀποζημιωτέον ποσὸν καὶ τὴν διαδικασίαν τοῦ καταλαμβανομένου ὑπὸ τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὁδῶν ἐντὸς τῶν πόλεων, κωμῶν καὶ χωρίων κτημάτων κανονίζουνσι τ' ἄρθρα 53 καὶ ἐπόμε. τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 332 Νόμου χωρὶς νά γίνεται διάκρισις ἐν αὐταῖς, ἀν ὑπάρχη ἢ μὴ διὰ τὰς πόλεις κώμας καὶ χωρία ἐγκεκριμένον σχέδιον· καὶ νά ὁρίζεται διάφορος τρόπος ἀποζημιώσεως ἐν ἑκατέρᾳ τῶν περιστάσεων· ἐκ τούτου δ' ἔπεται, ὅτι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ ὑπ' ἀριθ. 332 Νόμος καὶ οὐχὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 335, ὅστις εἶναι νόμος γενικὸς καὶ ἀφορᾷ εἰς πᾶν εἶδος ἔργων κοινῆς ὠφελείας, μεταξὺ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνονται μὲν καὶ αἱ δημοσιοὶ ὁδοὶ καὶ αἱ δημοτικαὶ τοιαῦται ὡς πρὸς τὰ τμήματα ὁμῶς αὐτῶν τὰ ἐντὸς τῶν πόλεων, κωμῶν καὶ χωρίων διέπονται ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 332 Νόμου, σιωπῶντος ὡς πρὸς ταῦτα τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 335 τοιούτου. Ἡ γενομένη δεκτὴ παρὰ τῶν προεκδοθεῖσων ἀποφάσεων λύσις ὑποστηρίζεται καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ ρηθέντος ὑπ' ἀριθ. 332 Νομου καθ' ὃ ἐπὶ τῶν ὑπὸ κατασκευὴν ὁδῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 166 Νόμου κατὰ τὸν ὁποῖον (ἄρ. 8) προκειμένου περὶ κατασκευῆς δημοτικῆς ὁδοῦ, εἴτε ἐντὸς τῆς πόλεως, εἴτε ἐκτὸς αὐτῆς, εἴτε προὔπῃρχε σχέδιον εἴτε μὴ, ὑπόχρεοι ἦσαν οἱ Δῆμοι καὶ οἱ παρόδιοι, ἐφ' ὅσον ὠφελοῦντο, τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην ρυθμίζων ἄλλως ὁ νόμος 332 ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ὑποχρέου ἔδει, ἐὰν ἐσκόπει νά κάμῃ διάκρισιν διὰ τὰ ἐντὸς τῶν πόλεων κλ. καταλαμβανόμενα κτήματα καὶ νά ὁρίσῃ ρητῶς, ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ κανονίζονται τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐντὸς τῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων καταλαμβανομένων κτημάτων, ὅταν ὑπάρχη σχέδιον ἐγκεκριμένον πρὸ τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ, οὐχὶ δὲ καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχη τοιοῦτο, ὁπότε θὰ παρέμενεν ἡ ἰσχὺς τοῦ προηγουμένου νόμου; τὰ οὕτω

ρυθμισθέντα δὲ διὰ τῶν νόμων 332 καὶ 166 οὐδαμῶς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ μεταγενεστέρου 355 νόμου.

Ἀριθμ. ἀποφ. 9 : 1914

(Εἰσηγητὴς (+) Ἄγνος. Κοντόπουλος, ἐφέτης)

Ἀγωγή κακοδικίας. Εὐθύνονται ἀποκλειστικῶς οἱ ὑπάιτιοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οὐχὶ τὸ Δημοσίον.

Ἐπειδὴ ἡ τε καταργηθεῖσα Πολιτικὴ Δικονομία Κρήτης ὥς καὶ ἡ ἤδη ἰσχύουσα τοιαύτη (*) ἐν ἀρθροῖς 53 καὶ 56 καθώρισαν εἰδικῶς ἀμφότεραι καὶ ὁμοίως τὴν εὐθύνην τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, πρὸς ἀποζημιώσιν ἐκείνων, οὓς ἠθελον βλάψαι ἐν δόλῳ ἢ ἀμελείᾳ ἢ ἐνεκεν ἀρνήσεως ὑπηρεσίας ἢ δικαιοσύνης κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ἔργων δικαστικῶν ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας ἀνατεθειμένης αὐτοῖς ὑπὸ τῶν νόμων, ἐκ τοῦ καθορισμοῦ δὲ τῆς τοιαύτης εὐθύνης τῶν ἀναφερομένων δικαστικῶν προσώπων συνάγεται, ὅτι ὀνομοθέτης ἠθέλησε πλεον ἢ ἀποκλείσῃ τὴν ἐκ τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ Νόμου εὐθύνην τοῦ Δημοσίου διὰ τῆς πράξεως τῶν τοιούτων αὐτοῦ ὑπαλλήλων καὶ ἢ ἀποκυλίσῃ πᾶσαν τὴν εὐθύνην εἰς μόνους τούτους, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ ἀναγραφὴ εἰδικῶς τῆς τοιαύτης εὐθύνης θὰ ἐπερίττενεν, ἀφοῦ διὰ τῆς εὐθύνης τοῦ Δημοσίου δὲν ἀπληθάσσοντο οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, τούτων δ' οὕτως ἐχόντων ἢ ἐγερεῖσα ἐπίδικος ἀγωγή κατὰ τοῦ ἐν Κρήτῃ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου περὶ ἐπιστροφῆς συμβολαιογραφικῶν τελῶν, ὡς εἰ-

(*) Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτικὴ Δικονομία εἰσῆχθη ἐν Κρήτῃ ὥς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς προσαρτηθείσας χώρας διὰ τοῦ νόμου 147 τῆς 1 Φεβρουαρίου 1914, ἡ ἐν Κρήτῃ ὅμως ἰσχύς ταύτης ἀνεστάλη διὰ τοῦ νόμου 291 τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1914, ὅστις ἐπανεφέρεν αὐτόσε ἐν ἰσχύϊ τὴν Κρητικὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν «οἷαν ἐκράτει κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς».

σπραχθέντων παρανόμως παρὰ τοῦ συντάξαντος συμβολαιογράφου τὰ συμβόλαια, δι’ ἃ τὰ τέλη, ἀπαραδέκτως ἠγέρθη κατὰ τοῦ ἐναγομένου Δημοσίου, διότι ἀφοῦ ἡ παράνομος εἰσπραξις τελῶν εἶναι πρᾶξις ἀναγομένη εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων τοῦ Συμῆου, ἔδει ἡ διὰ τὴν ἐκ τῆς πράξεως ταύτης βλάβην ἀγωγὴ τοῦ βλαφθέντος νὰ ἐγερθῇ κατὰ τῶν εἰσπραξάντων τὰ τέλη συμῶν, οἵτινες ὡς ὄντες μεταξὺ τῶν δικαστικῶν προσώπων, ἅτινα ἀναγράφει τὸ μνησθὲν ἄρθρον εἶναι μόνοι κατ’ αὐτὸ ὑπεύθυνοι, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας πράξεις των, τὰς ἀναγομένας δηλονότι εἰς τὰ καθήκοντά των, εἴτε ταῦτα ἀνάγονται εἰς τὴν ἀμφισβητουμένην δικαιοδοσίαν των, εἴτε εἰς τὴν ἐκουσίαν. (Εὐκλείδου Πολ. Δικον. § 21 σημ. 3—Α. Πάγ. 227 : 1900). Ὁρθῶς ὅθεν, εἰ καὶ δι’ ἄλλους ἐντελῶς ἀλλοίους λόγους, ἀπέρριψε τὴν ἀγωγὴν ἡ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις καὶ δέον ὅπως τούτῳ τῷ λόγῳ ἀπορριφθῇ ἡ ἔφεσις τοῦ ἐκκαλοῦντος.

«Ἐπίσκοπον πάντων καὶ φύλακα τὸν νόμον ἐκάθισεν οἰόμενος ἐπὶ δυοὶ δουλαῖς, ὥσπερ ἀγκύραις ὁρμούσαν ἥτιον ἐν σάλῳ τὴν πόλιν ἐσεῖναι καὶ μᾶλλον ἀτρεμοῦντα τὸν δῆμον παρέξειν».

(Περὶ τῆς ἐξ Ἀρ. Πάγου Βουλῆς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι.—Πλουτάρχου Σόλων κεφ. 19).

ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ

(ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ)

[Ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ θὰ καταχωρίζηται ὡς καὶ ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ παρόντος τεύχους εἴρηται πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου τῶν Δικαστηρίων τοῦ Κράτους, σχετικὴ μὲ τὴν ἐν Κρήτῃ ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ἀφομοιώσεως καὶ ἐφέξεως. Ἀλλ’ ὅ,τι

παρατηρεῖ τις εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, εἶναι ὅτι ἐν Κρήτῃ σπάνιαι παρουσιάζονται αἱ περιπτώσεις τῶν ἀναιρέσεων ἐπὶ ποινικῶν σπανιώτεροι δ' ἐπὶ πολιτικῶν, παρερχομένου καὶ ἔτους ὁλοκλήρου καὶ πλείονος χρόνου χωρὶς ν' ἀσχοληθῇ ἐπ' αὐτῶν ὁ "Ἀρειος Πάγος).

Ἀριθ. ἀπ. 163: 1918 ἐν ὁλομελείᾳ

Εἰσηγητῆς ὁ κ. Α. Ζηλήμων, ἀρεοπαγίτης

Exceptio rei judicatae. Ἐπὶ δεδικασμένου καὶ ἐν τῇ ποινικῇ δίκῃ ἀπαιτεῖται ταύτοτης προσώπων. Ἡ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις τοῦ αὐτουργοῦ δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον διὰ πάντα ἄλλον συναίτιον.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὁρισμῶν τῶν ἄθρων 84 ἐδαφ. 6'. καὶ 503 § 1 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, συνάγεται, ὅτι ἀναγκαῖον στοιχεῖον τῆς ἐνστάσεως περὶ δεδικασμένου καὶ ἐν τῇ ποινικῇ ὕλῃ εἶναι ἡ ταυτότης τοῦ προσώπου. Ὡστε καὶ ἡ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις, καταστάτα τελεσίδικος ἀναλίσκει μὲν ἐπὶ τῇ πράξει εἰς ἣν ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν ἀγωγὴν, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὸν δικασθέντα καὶ κηρυχθέντα δι' αὐτῆς, ἄθρων, δὲν ἔχει δ' ἀποτελέσματα ὡς πρὸς πάντα ἄλλον, ὅστις διώκεται ὡς συνεῖτιος ἢ συνεργὸς εἰς τὴν αὐτὴν πρᾶξιν.

Ἐπειδὴ τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ρεθύμνῃ συνέδρων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 33 π. ἔ. ἀποφάσεώς του ἐκήρυξεν ἀπεσθεσμένην τὴν κατὰ τοῦ.... κατηγορίαν, ὡς ἡθικοῦ αὐτουργοῦ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ... ἐκτελεσθεῖσαν πρᾶξιν τῆς ἀπιστίας περὶ τὴν διαχείρισιν τῆς δημοσίας αὐτοῦ ὑπηρεσίας, λόγῳ ὅτι τὸ δεδικασμένον, ὡς πρὸς τὸν τελευταῖον, τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1915 ἐτυμηγορίας τῶν ἐνόρκων καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐρειδομένης ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Χανίοις συνέδρων, εἶναι τοιοῦτο καὶ διὰ τὸν εἰς δὲν ἀφορᾷ ἡ ἀθωωτικὴ αὕτη ἀπόφασις ὡς ἄνω ἡθικὸν αὐτουργόν, ἀφοῦ οἱ ἐνορκοὶ ἀπήντησαν ἀποφατικῶς εἰς τὸ ζήτημα ἂν ὁ ἄμεσος αὐτουργὸς εἶναι ἐνοχος τῆς πράξεως τῆς ἀπιστίας, καὶ τοῦτο ἔχει τὴν ἐννοίαν τῆς ἐκ μέρους αὐτῶν παραδοχῆς,

δτι δὲν ἔλαβον χώραν τὰ ὕλικά γεγονότα, τ' ἀπαρτίζοντα τὰ στοι-
χεῖα αὐτῆς.

Ἐπειδὴ οὕτως ἀποφαινόμενον ψευδῶς ἡρμήνευσε καὶ ἐσφαλ-
μένως ἐφήρμοσε τὴν διαληφθεῖσαν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 84 § 6 τῆς
Ποιν. δικονομίας ὡς ἐκ τούτου δ' ἀναιρετέα ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ νόμου
ἡ ἀπόφασίς του, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 481 § 2 τῆς Ποινικῆς Δικο-
νομίας.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

(Ἡ προκειμένη στήλη προώριζεται νὰ περιλαμ-
βάνῃ πᾶσαν γνωμοδοτήσιν ἐπίσημον καὶ μὴ, ταῦτο-
χρόνως δὲ καθιεροῦται ὡς ἐλεύθερον βῆμα τῶν κ. κ.
συνηδρομητῶν τῆς «Νέας Δικαιοσύνης» διὰ τὴν
ἔρευναν παντὸς νομικοῦ ζητήματος ὡς καὶ τὸν δοθα-
ρὸν ἔλεγχον ἀποφάσεων τῶν παρ' ἡμῖν Δικαστηρίων,
κοινῶν τε καὶ στρατιωτικῶν, ἐπὶ καθαρῶς ἐπιστημο-
νικῆς βᾶσεως καὶ πάντοτε ἐνυπογράφως).

Μελέτη (*)

+ Γερασίμου Χατζιδάκη
Εισαγγελέως Ἐφετῶν Κρήτης.

ΝΕΑ ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1915 Β. Διατάγματος οὗτινος ἡ

*) Ἡ παρούσα, ἀγομένη νὰ λύσῃ τὰ, εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς τῆς εἰσαγωγῆς
καὶ ἐν Κρήτῃ τῆς ἐν τῷ παλαιῷ Ἑλλήν. Βασιλεῖῳ ἰσχυοῦσης νομο-
θεσίας τοῦ χαρτοσήμου, προκύψαντα ποικίλα νομικά ζητήματα, ἀπνυ-
θύνθη ἐγκυκλίως ὑπ' ἀριθ. 27 καὶ χρονολογίαν 15 Ἀπριλίου 1915 ὑπὸ
τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν Κρήτης, ἀειμνήστου Γερασίμου Χατζι-
δάκη—τοῦ δαθύφρονος ἐκείνου ἐπιστήμονος, γρανιτῶδους χαρακτῆρος
δικαστικοῦ καὶ ἀκαμάτου τῆς Θέμιδος ἐργάτου—πρὸς τοὺς κ. κ. Εἰσαγ-

ισχύς ἤρξατο ἀπὸ 19 Μαρτίου (1915) ἐπεξετάθη καὶ ἐν Κρήτῃ ἡ ἰσχύς πασῶν τῶν ἐν Παλαιᾷ Ἑλλάδι ἰσχυροῦτῶν διατάξεων περὶ τελῶν χαρτοσήμου. (**) Τὸ τοιοῦτο διάταγμα ἐπέχει ἰσχύν νόμου, ὅτε γενομένου κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 80 Νόμου ἐφ' οὗ καὶ στηρίζεται.

Ἡ εἰσαγωγή τῶν νόμων τούτων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐδικούς νόμους τῆς Κρήτης, ὧν ἡ ἰσχύς διατηρήθη ἐγέννησαν ἱκανὰ ζητήματα, ὅπως δὲ μὴ τὰ ζητήματα ταῦτα λυθῶσι κατὰ διάφορον τρόπον εἰς ἕκαστον γραφεῖον παρακαλοῦμεν ὅπως δώσῃτε εἰς τὰ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ δικαστικῶν γραφεῖα τὰς ἐπομένας ὁδηγίας καὶ αἵτινες δεόν νὰ τηρῶνται μέχρι νεωτέρων τοιούτων.

§ Α. Τέλη καὶ Δικαιώματα παλαιῶν δικῶν καὶ τῆς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαδικασίας.

Ὡς πρὸς τὴν ἰσχύν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου

γελοῖς καὶ Συμβόλους τῆς περιφέρειας τῶν Ἐφετῶν Κρήτης. Ἡ ἐπὶ τῶν ζητημάτων δὲ τούτων διδομένη λύσις ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

(*) Πρὸς τὰ ἀπακολουθήσαντα ἔκτοτε οὐκ ὀλίγα νομοθετήματα αὐξήσεως τελῶν χαρτοσήμου καὶ δικαστικοῦ ἐνδῆμου. Ἦτοι: τὸ Β. Δ. τῆς 31 Μαρτίου 1919 περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ τελῶν χαρτοσήμου νόμων (ὄρα Ἐπίσ. ἔκδοσιν Ὑπουργ. Δικ. καὶ Νέους Νόμους ἐκδ. Πετράκου Τομ. 5 σελ. 1121). Ἐπίσης τὸν νόμον 863 τῆς 6 Σεπτ. 1917 περὶ προσθέτων τελῶν (ὄρα Ν. Ν. Τόμ. 4 σελ. 134)—τὸ Β. Δ. τῆς 22 Σεπτ. 1917 ἐκτελεστικὸν τοῦ προηγουμένου νόμου (Ν. Ν. Τόμ. 4 σελ. 301)—τὸν νόμον 2332 τῆς 25 Ἰουν. 1920 συμπληρωτικὸν τοῦ 863 νόμου (Ν. Ν. τόμ. 6, σελ. 1507)—τὸ Β. Δ. τῆς 25 Ἰουλ. 1920 ἐκτελεστικὸν τοῦ προηγουμένου νόμου (Ν. Ν. τομ. 7 σελ. 24)—τὸν νόμον 2618 τῆς 15 Ἰουνίου 1921 τροποποιούντα τὸν 2332 νόμον (Ν. Ν. τόμ. 7 σ. 1285)—τὸν νόμον 2749 τῆς 25 Μαρτίου 1922 περὶ ἰσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου καὶ ἐπιβολῆς προσθέτου τέλους 10 ο/ο (Ν. Ν. τόμ. 8 σελ. 641)—δύο Β. Δ. τῆς 31 Μαρτ. 1922 ἐκτελεστικά τοῦ προηγουμένου νόμου. (Ν. Ν. τόμ. 8 σελ. 699 καὶ 701). Ὡσαύτως τὸν νόμον 1816 τῆς 7 Ἰανουαρ. 1920 περὶ ἐπεκτάσεως τῆς χρήσεως τοῦ δικαστικοῦ ἐνδῆμου καὶ αὐξήσεως τῶν τελῶν τῆς Ποιν. Διαδικασίας (Ν. Ν. τόμ. 6 σελ. 517)—τὸ Β. Δ. τῆς 30 Ἀπριλίου 1920 ἐκτελεστικὸν τοῦ

291 τοῦ κανονίζοντος τὰ τέλη καὶ τὰ δικαιώματα ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς 1ης Μαΐου 1914 εἰσηγμένων ἐνώπιον τῶν Κρητικῶν Δικαστηρίων δικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς διαδικασίας τῆς ἐκτελέσεως, δὲν δύναται νὰ ἐγερθῇ ἀμυρσθήσεις, διότι ὁ νόμος οὗτος καθὼς νόμος ἐιδικὸς ἐξακολουθεῖ ἰσχύων καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1915 ἄνω μνησθέντος Β. Διατάγματος.

§ Β. Τρόπος εἰσπράξεως τῶν τελῶν τούτων.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου τούτου 291 δέον νὰ κανονίζονται κατὰ τοὺς Κρητικοὺς νόμους οὐ μόνον τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τ' ἀναφερόμενα ἐν ταῖς περιπτώσεσι περὶ ὧν ἀναφέρει τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως αὐτοῦ δέον νὰ ἐξακολουθήσῃ τοιοῦτος οἷον διέγραφον αὐτὸν οἱ Κρητικοὶ νόμοι, διότι ὁ Νομοθέτης τοῦ νόμου 291 εἶχεν ὑπ' ὄψει τοῦ τοῦς Κρητικοὺς νόμους καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν τούτων.

§ Γ. Περὶ τῶν ὑποθηκικῶν δικαιωμάτων καὶ τελῶν.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 καὶ 10 τοῦ 147 Νόμου καὶ 8 τοῦ 262 νόμου οἱ ἐν Κρήτῃ ἰσχύοντες νόμοι περὶ ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν, ἐξακολουθοῦσι παραμένοντες ἐν ἰσχύϊ ὡς καὶ πρότερον. Ἐν κεφαλαίῳ δὲ 3 ἄρθρων 139 καὶ ἐπ. τοῦ 167 νόμου Κρήτης περὶ ὑποθηκῶν ὀρίζονται τὰ ὑποθηκικὰ τέλη καὶ δικαιώματα τοῦ Ὑποθηκοφύλακος. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι, δὲν δύνανται δὲ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀντικείμεναι εἰς τὰς διατά-

προηγούμενου νόμου (Ν. Ν. τόμ. 6 σελ. 1191)—τὸν νόμον 2757 τῆς 14 Ἀπριλίου 1922 περὶ συμπληρώσεως τοῦ αὐτοῦ νόμου 1816 (Ν. Ν. τόμ. 8. σελ. 641). Ἐπίσης τὸν ὑπ' ἀριθμ. 2832 τῆς 4 Ἰουλίου 1922 περὶ δικαιωμάτων τῶν ὑποθηκοφύλακων συμβολαιογράφων, δικαστικῶν κλητῶν κ. λ. π. (Ν. Νόμος 8 Τόμ. σελ. 1035). Ἐτέλος τὸ Β. Δ. τῆς 2 Ἰουλίου 1920 περὶ χρήσεως καὶ ἐν τῷ Παλ. Βασιλείῳ τοῦ χαρτοσήμου τῶν Νέων χωρῶν μὲ τὰ στοιχεῖα Δ. Ο. Ε. (Ν. Ν. τόμ. 7 σελ. -870).

φῶν, ἀλλὰ καταχωροῦνται καὶ αἱ μεταγραφτέαι πράξεις εἰς τὸ γενικὸν βιβλίον τῶν εἰσερχομένων, συντάσσεται δὲ αὐθημερὸν ἐπὶ τοῦ μεταγραφέντος ἀντιγράφου ἡ ἐξῆς πρᾶξις· «μετεγρᾶρη εἰς τόμον... βιβλίον εἰσερχομένων, ὑπ' αὐξόντα ἀριθμὸν μεταγραφῆς... ἄρθρον 16, 19 τοῦ ὑπ' ἀρ. 43 διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ μεταγραφῆς καὶ ὑποθηκῶν νόμου». Τ' ἀντίγραφα δὲ ταῦτα βιβλιοδετούμενα κατὰ τόμους δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ἀποτελοῦσι τὸ βιβλίον τῆς μεταγραφῆς, τὸ τηρούμενον κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν νόμον.

[Ἀκολουθεῖ]

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ "ΝΕΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,"

Κον Μιχ. Πενθερουδάκη δικ. Ρέθυμνον. Θερμῶς εὐχαριστοῦμεν διὰ συγχαρητήρια καὶ εἰλικρινῇ προσπάθειάν σας.

Κον Θεόδ. Καραλάκη δικ. Ἐνταῦθα. Ἐλάδομεν ἐπιστάν συνδρομὴν σας καὶ ἐστὶν ταχυδρομικῶς πρὸς ὑμᾶς ἡ σχετικὴ διπλότυπος ἀποδείξεις πληρωμῆς. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον Ἀντών. Μαλανδράκη δικ. Ἐνταῦθα. Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται καὶ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν ταύτης πέμπεται ταχυδρομικῶς ἡ ἀπόδειξις.

Νέοι συνδρομηταί. Ἐνεγράφησαν τοιοῦτοι τῇ αἰτήσει τῶν οἱ κ. κ. Ἀντώνιος Δουπάσης δικ. Γεώργιος Σαρρῆς δικ. Μιχαὴλ Κανδαράκης δικ. Ἰωάννης Μαρματάκης δικ. Μενέλαος Παπαδάκης δικ. Φαίδων Δασκαλάκης διδ. νομ. Ματθαῖος Βλαχάκης δικ. Μᾶρκος Μάντακας δικ. Κωνσταντίν. Ν. Παπαδάκης δικ. καὶ Γεώργιος Μπριλλάκης δικηγ. καὶ τοῖς ἀποστέλλεται τὸ παρὸν τεῦχος.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ. Τὸ ἀνὰ χεῖρας τεῦχος ἀποστέλλεται εἰς πάντας ὅσοι ἔλαβον τὴν πρώτην ἀγγελίαν τῆς ἐκδόσεως. Ὅμως ὅστις δὲ ν. ἐ. π. ι. θ. υ. μ. ε. ἰ. δι' οἷονδῆποτε λόγον νὰ ἐγγραφῇ συνδρομητῆς τῆς «Νέας Δικαιοσύνης» παρακαλεῖται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ τεῦχος τοῦτο.

Ὅσοι δὲ κρατήσουν αὐτὸ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι ταχυδρομικῶς τὴν συνδρομὴν τῶν, ἥτις πάντοτε, καὶ δὴ κατὰ τὴν τωρινὴν ἐποχὴν, εἶναι προπληρωτέα.

Τύποις Ν. Περάκη καὶ Σας — Χανία